ΑΠΟ ΤΟΝ ΛΑΟΝ—
ΜΕ ΤΟΝ ΛΑΟΝ ΚΑΙ
ΔΙΑ ΤΟΝ ΛΑΟΝ

Η ΗΜΕΡΑ

ΠΡΩΙΝΗ ΑΝΕΞΑΡΤΗΤΟΣ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΕΝ ΠΑΤΡΑΙΣ

ΕΤΟΣ 13ον—ΑΡΙΘ. ΦΥΛΛΟΥ 3881
ΚΥΡΙΑΚΗ
16
ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ 1964

Η ΕΝΝΟΙΑ ΤΟΥ ΘΡΙΑΜΒΟΥ

Ἄρθρον τοῦ κ. ΑΣΗΜΑΚΗ ΦΩΤΗΛΑ

Ἐπέστη ἡ ὥρα διὰ νὰ ἐπιτελέσωμεν τὸ ὑπέρτατον χρέος πρὸς τὴν Δημοκρατίαν καὶ τὴν πατρίδα. Δυνάμεθα ἑπομένως, ἔχοντες ὁλοκληρώσει πλέον τὸ μεγαλειῶδες βίωμα τῶν ἡμερῶν αὐτῶν, νὰ ἐπιχειρήσωμεν ἀσφαλέστερα ἕνα προσδιορισμὸν τοῦ βαθυτέρου νοήματος τῆς σημερινῆς ἐκλογικῆς ἀναμετρήσεως.

Καὶ τὸ νόημα τοῦτο περιέχεται ἀσφαλῶς εἰς τὸ σύνθημα: «Ἀπὸ τῆς νίκης, εἰς τὸν θρίαμβον τῆς Δημοκρατίας». Ποία ἡ διαφορὰ μεταξὺ τῆς νίκης καὶ τοῦ θριάμβου; Ἡ νίκη προϋποθέτει μάχην κατ' ἀντιπάλων. Καὶ συντελεῖται μὲ τὴν συντριβήν των. Ὑπὸ τὸ πρίσμα αὐτὸ ὁ προεκλογικὸς ἀγών, ποὺ ἤδη ἐτερματίσθη, δὲν δύναται νὰ ἀποβλέπῃ ἁπλῶς εἰς τὴν νίκην. Διότι, δὲν εἶναι μάχη κατ' ἀντιπάλου. Οὐδεὶς ἐξέφρων σκιαμαχεῖ. Εἶναι δὲ παγκοσμίως ἡ διαπίστωσις, ὅτι σήμερον εἰς τὴν Ε.Κ. δὲν ἀντιπαρατάσσονται ἀντίπαλοι, ἀλλ' αἱ σκιαί των. Καὶ τίποτε φυσικώτερον, τοῦ ὅτι τὸ ἴλαρὸν φῶς τῆς Δημοκρατίας τοὺς ἀπώθησεν εἰς τὸ περιθώριον ὡς σκιάς. Ἐπέστρεψαν οὕτω εἰς τὸ βασικὸν κύτταρον τῆς ὑπάρξεώς των: Τὸ σκότος.

Ἂς ἀφήσωμεν λοιπὸν τὰς σκιάς, ἀγωνιζομένας ἀπεγνωσμένως νὰ φιμώσουν τὰς Ἐρινύας των μὲ φωνὰς πολιτικῆς ὑστερίας. Καὶ ἂς ἔλθωμεν εἰς τὸ κλῖμα ἐντὸς τοῦ ὁποίου διεξήχθη ὁ ἀγὼν τῆς 16ης Φεβρουαρίου. Εἰς τὸν θρίαμβον. Δι' ὅλους εἰς τὴν Ε. Κ. — ἀλλ' ἰδιαιτέρως δι' ἡμᾶς τοὺς νεωτέρους — ἡ προέκτασις τῆς νίκης μέχρι τοῦ θριάμβου τῆς Δημοκρατίας, ἑρμηνεύεται, ὡς ἡ πλήρης καταξίωσίς της εἰς τὸν δημόσιον καὶ τὸν κοινωνικὸν βίον τῆς χώρας. Νοεῖται ὡς ἡ πολιτικὴ καὶ ἡ κοινωνικὴ Δημοκρατία, ἡ ὁποία χάρις εἰς τοὺς ἀγῶνας τοῦ λαοῦ καὶ τὴν ἐμπνευσμένην καθοδήγησιν τοῦ Γ. Παπανδρέου ἐγκαταλείπει ἤδη τὸν χαρακτῆρα τῆς μεμακρυσμένης προσδοκίας διὰ νὰ ἀποκτήσῃ σάρκα καὶ ὀστᾶ. Διότι, ὡς θρίαμβον τῆς Δημοκρατίας, δεχόμεθα τὴν ὁλονὲν ἐπιταχυνομένην πορείαν πρὸς τὴν ἀλλαγήν.

Ἡ βεβαιότης διὰ τὸν θρίαμβον αὐτὸν ἐκπορεύεται ἀπὸ τὴν ἀμετατρέπτως εἰλημμένην ἀπόφασιν τοῦ λαοῦ νὰ δημιουργήσῃ καὶ ἐπιβάλῃ ὅλα τὰ ἐχέγγυα αὐτοῦ τοῦ βαθυτέρου θριάμβου. Νὰ προωθήσῃ καὶ νὰ ἐπιβάλῃ εἰς τοὺς καιρίους καὶ ἀποφασιστικοὺς ἁρμοὺς τῆς Δημοκρατίας, ἐκείνους τοὺς φορεῖς τῆς Ἀλλαγῆς, ποὺ θὰ τῆς ἐξασφαλίσουν ὅλον της τὸ μεγαλεῖον.

Δὲν θὰ εἶναι λοιπὸν φαινόμενον ἀνεξήγητον ἡ σημερινὴ πανηγυρικὴ συσσώρευσις τῆς λαϊκῆς ἐμπιστοσύνης εἰς τὸν Ἀνδρέαν Παπανδρέου. Θὰ εἶναι ἡ εὐρυτάτη συνειδητοποίησις, τοῦ ὅτι ὁ Ἀνδρέας Παπανδρέου εἶναι, ὄχι ἁπλῶς τὸ σύμβολον, ἀλλὰ ὁ ἄνθρωπος ποὺ ἐνσαρκώνει τὸ πνεῦμα τῆς Ἀλλαγῆς. Ἀλλὰ καὶ πέραν αὐτοῦ ὁ ἄνθρωπος ποὺ δύναται νὰ ἀποτελέσῃ ὡς ἐκ τῆς σημερινῆς πραγματικότητος τὸν κύριον μοχλόν της.

Διότι ὁ Ἀνδρέας Παπανδρέου εἶναι ἐξ ἰδιοσυγκρασίας δημοκρατικὴ καὶ προοδευτικὴ προσωπικότης.

Δὲν εἶναι νέος κατὰ συνθήκην καὶ δημοκράτης ἐκ περιστάσεως. Εὑρίσκεται εἰς διπλοῦν κέντρον. Δηλαδὴ καὶ εἰς τὸ πολιτικὸν σχῆμα, ποὺ ἐμπιστεύεται σήμερον ὁ λαὸς ἀλλὰ καὶ εἰς τὸ κέντρον τῆς κοσμογονικῆς ἐποχῆς μας. Καὶ γνωρίζει, ὅτι τοῦ λαοῦ τὸ ὄνειρον εἶναι ἀκριβῶς νὰ ἐγκλεισθῇ αὐτούσιον καὶ ἀλώβητον εἰς τὸν πολιτικὸν σχηματισμὸν τῶν μεγάλων προσδοκιῶν, τὸ πνεῦμα τῆς ἐποχῆς αὐτῆς.

Ἔχει συγκροτήσει τὴν πνευματικὴν καὶ ἐπιστημονικήν του ὑπόστασιν ὁ Ἀνδρέας Παπανδρέου εἰς τὸν σύγχρονον κόσμον. Ἄρα ἔχει πλήρη ἐξοικείωσιν πρὸς τὰ σύγχρονα κοινωνικὰ ρεύματα.

Οἱ προοδευτικοὶ ἄνθρωποι τοῦ Νομοῦ Ἀχαΐας μὲ τὴν ἐκ παραδόσεως εὐφυΐαν των καὶ τὸ ὀξυδερκὲς πολιτικόν των κριτήριον ἔχουν ἤδη βεβαιωθῆ ἀπολύτως διὰ τὴν δημοκρατικὴν καὶ ἀγωνιστικὴν «πάσταν» τοῦ Α. Παπανδρέου. Εἰς τοῦτο ἀρκεῖ καὶ μόνη ἡ ὑπόμνησις ὅτι ἡ ἐπάνοδος του εἰς τὴν πατρίδα σημειοῦται μὲ τὴν ἔξαρσιν τῆς δημοκρατικῆς συνειδήσεως τοῦ Ἔθνους ποὺ ἐξεδηλώθη μὲ τὸν ὑπέροχον ἀνένδοτον ἀγῶνα, ὁ ὁποῖος ἐγράφη ὡς ἡ ὡραιοτέρα σελὶς τῆς πολιτικῆς ἱστορίας τοῦ Γ. Παπανδρέου. Ὅπως ἐπίσης εἰς αὐτὸν ὀφείλεται ἡ ἔναρξις τῆς ὑπευθύνου ἐπιστημονικῆς ἀντιμετωπίσεως τοῦ οἰκονομικοῦ μέλλοντος τῆς χώρας. Κάτι περισσότερον: Ἡ ἐπιδίωξίς του μέσω τῆς Κοινωνικῆς Δημοκρατίας.

Ἔχει ἀντιληφθῆ ἀκόμη ὁ λαὸς ὅτι ἡ μεγίστη συσπείρωσις περὶ τὸν Ἀνδρέαν Παπανδρέου δὲν ἔχει ἁπλῶς τὴν ἔννοιαν τῆς προσθήκης ἑνὸς βουλευτοῦ ἐξ Ἀχαΐας εἰς τὸ Κοινοβούλιον. Ἔχει τὴν ἔννοιαν τῆς καθιερώσεώς του ὡς ἡγέτου πρώτης γραμμῆς εἰς τὸ πολιτικὸν προσκήνιον. Ἐπιθυμεῖ δηλαδὴ ὁ λαὸς διὰ τῆς ὀγκωδεστάτης ἐτυμηγορίας του νὰ ὁδηγήσῃ τὸν Ἀνδρέαν Παπανδρέου εἰς τὸν φυσικόν του ρόλον: Τοῦ πρωταγωνιστοῦ εἰς τὴν ἀναγέννησιν τῆς χώρας μας καὶ τὴν ὁλοκληρωτικὴν ἀνανέωσιν τῶν πολιτικῶν δυνάμεων.

Δὲν εἶναι τέλος τυχαῖον τὸ γεγονὸς ὅτι οἱ κρωγμοὶ ποὺ ἐκπέμπονται τὰς τελευταίας ἡμέρας ἀπὸ τὴν ὁλοφυρομένην ἀντίδρασιν, τὸν Ἀνδρέαν Παπανδρέου ἔχουν ὡς στόχον. Διότι ἀναγνωρίζουν εἰς αὐτὸν τὸ πλέον σκληρόν, ἀλλὰ καὶ εὐγενὲς μέταλλον τῆς συγχρόνου Ἑλληνικῆς πολιτικῆς ζωῆς. Ἀντιλαμάνονται ὅτι οὔτε καὶ εἰς τὸ θαῦμα τῆς νεκραναστάσεως δύνανται νὰ ἐλπίζουν ἐὰν ὁ θρίαμβος τῆς Δημοκρατίας ἀποκτήσῃ αὐτὸ τὸ πραγματικόν του περιεχόμενον. Καὶ γνωρίζουν ὅτι θὰ τὸ ἀποκτήσῃ μὲ τὸν Ἀνδρέαν Παπανδρέου ὡς κεντρικὸν ὀργανωτήν, ἀλλὰ καὶ ἡγέτην εἰς τὴν μεγάλην μάχην τῆς ἀλλαγῆς.

Σήμερον ὁ λαὸς τῆς Ἀχαΐας ἀσκεῖ διπλοῦν προνόμιον. Συντρίβει τελεσιδίκως τὴν Δεξιὰν ἀφ' ἑνὸς καὶ ἀφ' ἑτέρου περιφρουρεῖ αὐτὴν ταύτην τὴν νίκην καὶ τὴν οὐσίαν τῆς Δημοκρατίας διὰ τῆς θριαμβευτικῆς καθιερώσεως τοῦ Ἀνδρέα Παπανδρέου ὡς ἡγέτου τῆς νέας Ἑλλάδος.

ΑΣΗΜΑΚΗΣ ΑΡ. ΦΩΤΗΛΑΣ

Ὁ κ. Γεώργιος Παπανδρέου ἀναλύει τὸ ἰδεῶδες τῆς πολιτικῆς καὶ κοινωνικῆς Δημοκρατίας

Ο ΒΑΡΥΣΗΜΑΝΤΟΣ ΙΣΤΟΡΙΚΟΣ ΛΟΓΟΣ ΤΩΝ ΑΘΗΝΩΝ

Ὁ ἱστορικὸς λόγος τοῦ Ἀρχηγοῦ τῆς Ἑνώσεως Κέντρου εἰς τὴν ὄντως ἱστορικὴν συγκέντρωσιν τοῦ λαοῦ τῶν Ἀθηνῶν —τὸν ὁποῖον δὲν ἠδυνήθημεν, διὰ τεχνικοὺς λόγους, νὰ ἀποδώσωμεν χθές, ἔχει εἰς τὰ κύρια σημεῖα αὐτοῦ ὡς ἑξῆς: «Λαέ τῶν Ἀθηνῶν,

Ὑποκλινόμεθα μὲ εὐλάβειαν ἐνώπιον τῆς μνήμης τοῦ Σοφοκλῆ Βενιζέλου. Ὑπῆρξε στρατιώτης τῆς Δημοκρατίας. Καὶ ἔπεσεν ἐν θριάμβῳ.

Οἱ τελευταῖοι του λόγοι ἦσαν: «Συντρίψατε τὴν δεξιάν». Καὶ ἐκτελοῦμεν τὴν ἐντολήν του.

Εἰς τὸν ἐκλογικὸν στίβον δὲν ἀντιμετωπίζονται ἁπλῶς δύο κόμματα, ἀντιμετωπίζονται δύο κόσμοι: Ὁ κόσμος τῆς παρακμῆς καὶ ὁ κόσμος τῆς ἀναγεννήσεως. Ἡ Δημοκρατία εἶναι ἡ ἀναγέννησις.

Εἶπεν ὁ κ. Κανελλόπουλος, ὅτι δὲν ὑπάρχουν τρεῖς κόσμοι, ὑπάρχουν δύο: Ἡ Δημοκρατία καὶ ὁ ὁλοκληρωτισμός.

Εἶμαι πρόθυμος νὰ δεχθῶ καὶ αὐτὴν τὴν διακρισιν. Ὁ ὁλοκληρωτισμὸς ὅμως ἔχει δύο μορφάς: Εἶναι ὁλοκληρωτισμὸς τῆς δεξιᾶς καὶ ὁλοκληρωτισμὸς τῆς ἀριστερᾶς. Καὶ εἰς τὸν ὁλοκληρωτισμὸν τῆς δεξιᾶς μᾶς εἶχεν ὁδηγήσει ἡ ὀκταετία τῆς ΕΡΕ. Δὲν ὑπῆρχε δημοκρατία. Ὑπῆρχε κομματικόν, ἀστυνομικόν, διεφθαρμένον, ὁλοκληρωτικόν καθεστώς. Διετηροῦντο μόνον τὰ ἐξωτερικὰ γνωρίσματα τῆς Δημοκρατίας: Ὁ κοινοβουλευτικὸς μανδύας καὶ ἡ ἐλευθεροτυπία εἰς τὰς Ἀθήνας. Ἀλλὰ ἡ Βουλὴ εἶχε παύσει ν' ἀποτελῇ ζωντανὴν λειτουργίαν τοῦ πολιτεύματος. Καὶ αἱ ἐφημερίδες ἐκτυποῦμεναι ἐλευθέρως εἰς τὰς Ἀθήνας, δὲν ἐκυκλοφόρουν ἐλευθέρως εἰς τὴν ὕπαιθρον. Καὶ ὅταν ἔφθαναν, ἀνεγινώσκοντο ἀποκρύφως, ὅπως εἰς τὸ κρυφὸ σχολειὸ τῆς δουλείας.

Κομματικὸν κράτος σημαίνει, ὅτι ὑπέρτατος νόμος εἶναι ὄχι ὁ νόμος τοῦ κρατους, ἀλλὰ τὸ σημείωμα τοῦ κομματάρχου. Σημαίνει ταύτισιν κράτους καὶ κόμματος, ὅπως συμβαίνει εἰς τὰ ὁλοκληρωτικὰ καθεστῶτα.

Καὶ ἀστυνομικὸν κράτος σημαίνει τὴν τρομοκράτησιν τοῦ πολίτου μὲ τὴν ἀπειλὴν τῆς μηνύσεως, τοῦ φακέλου, μὲ τὴν ἄσκησιν ὑλικῆς καὶ ψυχολογικῆς βίας διὰ τὴν ὑποταγὴν τοῦ φρονήματος.

«Αὐτὸ ὑπῆρξε τὸ καθεστὼς τῆς ὀκταετίας. Μὲ τὴν πάροδον τοῦ χρόνου καὶ τὰ μέσα ποὺ ἐχρησιμοποιοῦντο, ἡ ΕΡΕ εἶχε παύσει νὰ εἶναι κόμμα. Εἶχε γίνει καθεστώς.

Ἐναντίον αὐτοῦ τοῦ ὁλοκληρωτικοῦ καὶ διεφθαρμένου καθεστῶτος ὡρθώθη ὁ ἀνένδοτος ἀγών. Δυσχερέστατος ἦτο. Ἀλλὰ ἠγωνίσθημεν. Ἐκαλέσαμεν τὴν νεότητα εἰς τὴν πρωτοπορίαν τοῦ ἀγῶνος. Καὶ βαθμιαίως ἐξύπνισεν ἡ μαχητικὴ δύναμις τοῦ δημοκρατικοῦ κόσμου. Καὶ ἐνικήσαμεν.

Αὐτοῦ τοῦ ἀνενδότου ἀγῶνος τὸ γέρας ἦτο ἡ 3η Νοεμβρίου. Καὶ ἐπανῆλθεν ἡ Δημοκρατία, ἡ ἀληθινὴ Δημοκρατία, εἰς τὴν ἀρχαίαν πατρίδα της.

Αὐτὴν τὴν ἐλευθερίαν ἐπανηγύρισεν ὁ λαός μας. Δι' αὐτὸ εἶπον, ὅτι αὐτὸ ποὺ συμβαίνει δὲν εἶναι κίνημα. Εἶναι προσκύνημα. Προσκύνημα τῆς ἰδέας τῆς Ἐλευθερίας, τὴν ὁποίαν ἡμεῖς, ἡ Ἕνωσις Κέντρου, ἐνσαρκώνομεν.

Ἐπέμεινε καὶ χθὲς ὁ κ. Κανελλόπουλος, ὅτι ὁ σημερινὸς ἀγὼν εἶναι παραταξιακός. Ἀπὸ τὴν μίαν πλευρὰν εἶναι οἱ ἄγνοι, οἱ καθαρόαιμοι πατριῶται. Ἀπὸ τὴν ἄλλην εἴμεθα ἡμεῖς, οἱ ὕποπτοι!... Καὶ τὰ ἐπιχειρήματα ἀντλοῦνται καὶ ἀπὸ τὸ παρελθὸν καὶ ἀπὸ τὸ παρόν. Τὰ ἐπιχειρήματα τοῦ παρελθόντος εἶναι ἡ συνεργασία μὲ τὸν κομμουνισμόν. Ἀλλὰ ἐρωτῶ: Μήπως συνέβη τὸ ἴδιον καὶ εἰς τὸν κ. Κανελλόπουλον; Μήπως καὶ ἐκεῖνος εἰς τὰ 1944 συνεφγάσθη εἰς τὴν κυβέρνησιν μὲ τὸν κομμουνισμόν; Μήπως περιώδευσεν εἰς τὴν Πελοπόννησον μὲ τὸν Ἄρη Βελουχιώτην;

Βεβαίως ἐγὼ δὲν πρόκειται νὰ τὸν ἐπικρίνω. Μετέσχεν εἰς τὴν ἰδικήν μου κυβέρνησιν καὶ κατόπιν ἰδικῆς μου ἐντολῆς ἦλθεν εἰς τὴν Πελοπόννησον. Καὶ δὲν τὸ θεωρῶ μομφήν. Θεωρῶ ὀξαν τὴν ἀναίμακτον ἀπελευθέρωσιν τοῦ 1944. Ἀλλὰ οἱ ἰδικοί του φίλοι διατί δὲν τοῦ φείδονται; Διατί δὲν σκέπτον-

● ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΙΣ ΤΗΝ 4ην ΣΕΛΙΔΑ

Ὁ κ. Ἀνδρέας Παπανδρέου ὁμιλῶν εἰς ἐκλογεῖς τοῦ Νομοῦ Ἀχαΐας

Ἐπίλεκτοι ἐκπρόσωποι ὅλων τῶν κοινωνικῶν τάξεων ὑπὲρ τοῦ κ. Ἀ. Παπανδρέου

Διὰ τὴν ἀποκατάστασιν τῆς δημοκρατίας εἰς τὴν χώραν μας καὶ τὴν οἰκονομικὴν εὐημερίαν της, ἀπαιτοῦνται νέοι θεσμοί, νέοι μηχανισμοί, νέαι μέθοδοι, νέαι ἰδέαι. Οἱ προοδευτικοὶ Ἕλληνες ἀτενίζουν μὲ ἐμπιστοσύνη πρὸς τὴν ΕΝΩΣΙΝ ΚΕΝΤΡΟΥ ἀναμένοντες ἀπὸ αὐτὴν τὴν αὐριανὴν ἀναμόρφωσιν τῆς Ἑλλάδος.

Ὁ ἐπιστημονικός, ἀγροτικὸς καὶ ἐργαζόμενος κόσμος τῆς Ἑλλάδος, ἀποβλέπει μὲ ἐμπιστοσύνη κυρίως εἰς τοὺς ἐντεταγμένους εἰς τὴν ΕΝΩΣΙΝ ΚΕΝΤΡΟΥ νέους ἄνδρας, οἱ ὁποῖοι μὲ τὴν μόρφωσίν των καὶ τὴν ἐμπειρίαν των, εἶναι εἰς θέσιν νὰ συλλάβουν τὰ φλέγοντα προβλήματα τῆς ἐποχῆς μας καὶ νὰ προχωρήσουν εἰς τὰς ἐπιτυχεῖς λύσεις των.

Εἰς τὸν συνδυασμὸν τῆς ΕΝΩΣΕΩΣ ΚΕΝΤΡΟΥ τοῦ Νομοῦ μας περιλαμβάνεται, ἐκλεκτὸς μεταξὺ ἐκλεκτῶν, ὁ ΑΝΔΡΕΑΣ Γ. ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ. Διεθνὴς ἐπιστημονικὴ διασημότης Καθηγητὴς Ἀμερικανικῶν Πανεπιστημίων, εἰσηγητὴς τοῦ Ἀνωτάτου Γνωμοδοτικοῦ Συμβουλίου Οἰκονομικῆς Ἀναπτύξεως τῆς Ἑλλάδος, Διευθυντὴς τοῦ παρὰ τῇ Ἀκαδημίᾳ Ἀθηνῶν Κέντρου Οἰκονομικῶν Ἐρευνῶν, βαθὺς γνώστης τῶν οἰκονομικῶν καὶ κοινωνικῶν προβλημάτων τῆς Χώρας μας, ὡς καὶ τῶν συγχρόνων μεθόδων ἐπιλύσεώς των, λάτρης τοῦ δημοκρατικοῦ πνεύματος, ἐγκαταλείπει τὴν ἥσυχον καὶ ἄνετον ζωὴν καὶ εἰσέρχεται εἰς τὸν ἀγῶνα, διὰ τὴν δημοκρατίαν καὶ τὴν εὐημερίαν τοῦ λαοῦ μας.

Ἀποποιηθεὶς τὴν πρότασιν, ὅπως μετάσχῃ εἰς τὸν συνδυασμὸν Ἀθηνῶν τῆς ΕΝΩΣΕΩΣ ΚΕΝΤΡΟΥ καὶ ἐξασφαλίσῃ οὕτω μίαν εὔκολον ἐκλογικὴν νίκην, προετίμησεν νὰ ἐκτεθῇ εἰς τὴν περιφέρειαν τοῦ Νομοῦ τῆς ἰδιαιτέρας του καταγωγῆς διὰ νὰ ἐκπροσωπήσῃ εἰς τὴν αὐριανὴν Βουλὴν τὴν ἀστικὴν καὶ ἀγροτικὴν τάξιν τῆς περιφερείας εἰς τὴν ὁποίαν, κατὰ τὴν ἔκφρασίν του «ὑπάρχουν αἱ οἰκογενειακαί πηγαί του».

Ὁ ΑΝΔΡΕΑΣ Γ. ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ εἶναι ὁ νέος ἄνθρωπος ποὺ ζητοῦν οἱ νέοι καιροί. Εἶναι ὁ ἐπιστήμων πολιτικός, ἱκανὸς λόγῳ σπανίας καταρτίσεώς του, νὰ ἀντιμετωπίσῃ τὰ μεγάλα προβλήματα τοῦ δημοσίου βίου μας.

Μετὰ τὰς ἐκλογάς, θὰ ἀποτελέσῃ πολύτιμον καὶ διακεκριμένον στέλεχος τῆς Δημοκρατικῆς Κυβερνήσεως τοῦ ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ. Διὰ τὸν νομόν μας εἰδικώτερον θὰ εἶναι ὁ πολύτιμος συμπαραστάτης πρὸς ἱκανοποίησιν παντὸς νομίμου αἰτήματος.

Ὁ ΑΝΔΡΕΑΣ Γ. ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ, ὁ σεμνὸς ἄνθρωπος, ὁ ἐξαίρετος ἐπιστήμων, ὁ ἐκλεκτὸς ὅλων, μὲ τὴν ὑποψηφιότητά του τιμᾶ τὸν Νομόν μας. Πρέπει καὶ ἡμεῖς σύσσωμοι, ἀνεξαρτήτου μέχρι σήμερον πολιτικῆς τοποθετήσεως, νὰ τὸν τιμήσωμεν, καὶ μὲ τὸν ΣΤΑΥΡΟΝ ΠΡΟΤΙΜΗΣΕΩΣ ΜΑΣ, νὰ τοῦ δώσωμεν τὴν δύναμιν ἐκείνην ἡ ὁποία θὰ τὸν καταστήσῃ αὔριον εἰς τὴν νέαν Βουλὴν τὸν ΠΡΩΤΟΝ βουλευτὴν τῆς Ἑλλάδος, γεγονὸς σημαντικὸν διὰ τὸ ΜΕΛΛΟΝ ΤΗΣ ΧΩΡΑΣ.

Ἡ Ἀχαΐα πρέπει, νὰ ἀποδείξῃ ὅτι γνωρίζει νὰ τιμᾷ καὶ νὰ προωθῇ τοὺς μεγάλους. Δῶστε ὅλοι τὸν ΣΤΑΥΡΟΝ ΠΡΟΤΙΜΗΣΕΩΣ ΣΑΣ εἰς τὸν ΑΝΔΡΕΑΝ ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ.

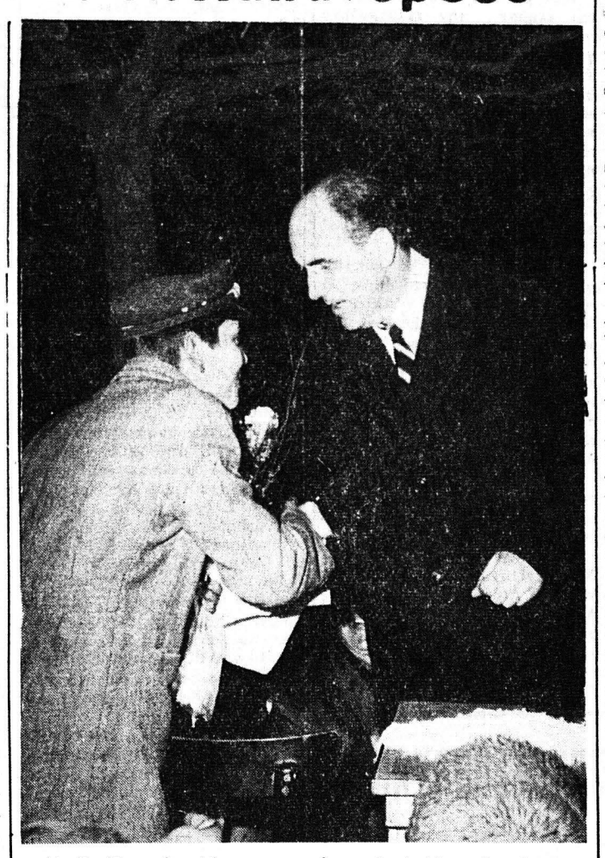

Αἱ ἐλπίδες τῆς Αὔριον προσφέρουν λουλούδια εἰς τὸν κ. Ἀνδρέαν Παπανδρέου

ΑΝΤΩΝΙΑΔΗΣ Ἀριστείδης, ἰατρὸς
ΑΓΓΕΛΟΠΟΥΛΟΣ Γεώργιος, ἔμπορος
ΒΑΓΕΝΑΣ Νικόλαος, Δικηγόρος
ΒΑΣΙΛΕΙΑΔΗΣ Μ., δικηγόρος
ΒΛΑΧΟΠΟΥΛΟΣ Γεώργιος, πρόεδρος Πανεργ. Κέντρ. Αἰγίου
ΓΑΛΑΝΟΠΟΥΛΟΣ Ἰωάννης, δικηγόρος
ΔΑΣΚΑΛΟΘΑΝΑΣΗΣ Εὐάγγελος, ἰατρὸς
ΔΙΑΜΑΝΤΟΠΟΥΛΟΣ Νικόλαος, δικηγόρος
ΔΗΜΗΤΡΑΚΟΠΟΥΛΟΣ Κωνσταντῖνος, ἰατρὸς
ΖΑΡΙΦΟΠΟΥΛΟΣ Χαράλαμπος, φαρμακοποιὸς
ΘΕΟΦΑΝΟΠΟΥΛΟΣ Κωνσταντῖνος, συνταξ. γυμνασιάρχης
ΚΑΡΓΑΔΟΣ Γεώργιος, φαρμακοποιὸς
ΛΑΖΑΡΗΣ Δημήτριος, ἰατρὸς
ΛΑΜΠΙΡΗΣ Νικόλαος, δικηγόρος
ΛΑΜΠΙΡΗΣ Νικόλαος, ἰατρὸς
ΛΑΛΑΠΑΝΟΣ Εὐάγγελος, ἰατρὸς
ΛΑΜΠΡΟΠΟΥΛΟΣ Ἀνδρέας, δικηγόρος
ΜΑΡΑΣΛΗΣ Ἀλέξανδρος ἰατρὸς
ΜΙΧΑΛΟΠΟΥΛΟΣ Ἀνδρέας, φοιτητὴς
ΜΙΧΑΛΟΣ Νικήτας, δικηγόρος
ΜΠΟΔΙΩΤΗΣ Εὐστάθιος δικηγόρος
ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ Χρῖστος, αὐτοκινητιστὴς
ΠΑΠΑΘΑΝΑΣΟΠΟΥΛΟΣ Χάρης, δικηγόρος
ΠΑΛΟΥΜΠΗΣ Παναγιώτης, δικηγόρος
ΠΑΠΑΔΗΜΗΤΡΙΟΥ Ἀντώνιος, φαρμακοποιὸς
ΠΑΝΑΓΙΩΤΑΚΟΠΟΥΛΟΣ Θεμιστοκλῆς, δικηγόρος
ΠΑΠΑΠΑΝΟΥ Πάνος, δικηγόρος
ΡΟΥΠΑΣ Σπῦρος, ἔμπορος
ΣΙΓΑΛΟΣ Γεώργιος, βιοχημικὸς
ΣΠΥΡΟΠΟΥΛΟΣ Διονύσιος, δικηγόρος
ΣΠΥΡΟΠΟΥΛΟΣ Τάκης, ἔμπορος
ΣΩΤΗΡΟΠΟΥΛΟΣ Βασίλειος, δικηγόρος
ΤΖΟΛΑΣ Λαοδάμας, ἔμπορος
ΤΖΟΥΡΑΜΑΝΗΣ Εὐθύμιος, φαρμακοποιὸς
ΤΣΑΧΙΩΤΗΣ Γεώργιος, ἰατρὸς
ΦΙΛΙΠΠΑΚΟΠΟΥΛΟΣ Φίλιππος, χημικὸς
ΦΛΟΓΕΡΑΣ Ἰωάννης, ἰατρὸς
ΧΑΤΖΗΑΘΑΝΑΣΙΟΥ Παῦλος, τεχνικὸς χημικὸς
ΧΡΥΣΑΝΘΑΚΗΣ Σπῦρος, ἰατρὸς
ΨΑΛΛΙΔΑΣ Θεόδωρος, ἔμπορος

Ἡγέτης καὶ ἐλπὶς τοῦ μέλλοντος

Τοῦ κ. Δ. ΚΑΤΣΕΝΟΥ
Καθηγητοῦ

Ἡ Δημοκρατία εἶναι τὸ πολίτευμα τῶν εὐγενῶν καὶ ὑπερηφάνων πολιτῶν.

Ἔχει, ὅθεν, ἀνάγκην ΦΩΤΕΙΝΩΝ ΗΓΗΤΟΡΩΝ. Καὶ εἶναι εὐτύχημα διὰ τὴν Δημοκρατίαν, ἡ ἐμφάνισις ἐπὶ τῆς πολιτικῆς σκηνῆς τοῦ ΑΝΔΡΕΑ ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ. Ἡ Δεξιὰ εἶναι ἡ ἀσθένεια τοῦ Ἔθνους. Ἡ δεξιὰ εἶναι κατάρα. Δὲν αἰσθάνεται τὴν ἀνάγκην ἑνὸς ἡγέτου. Ὁδηγός της εἶναι ἡ καπηλεία τοῦ Ἔθνους. Καπηλεύεται τὴν Δημοκρατίαν. Καπηλεύεται τὴν Πατρίδα. Καπηλεύεται τὴν Θρησκείαν. Καπηλεύεται τὴν Παιδείαν καὶ καλλιεργεῖ τὴν ἀμάθειαν.

Ἀρκεῖ νὰ ἀναφέρω τοῦτο: Εἰς τὸ ἐξωτερικόν, τὰ ἀπολυτήρια τῶν Γυμνασίων μας ἔρχονται ΤΡΙΤΑ. Εἰς τὴν πρώτην σειράν οἱ... Κογκολέζοι! εἰς τὴν δευτέραν σειράν οἱ Ἰνδοὶ καὶ οἱ Τοῦρκοι!! Εἰς τὴν τρίτην σειρὰν οἱ Ἕλληνες. Θαυμάσατε τὴν Ἑλλάδα μας, ἐπὶ τῶν ἡμερῶν τῆς Δεξιᾶς.

Ἀλλ' ὁ λαός, ὁ λαός μας, ὁ κάθε λαός, μετὰ τὴν πλάνην του, ἀφυπνίζεται.

Καὶ γίνεται ὁ ΣΚΑΠΡΟΣ ΤΙΜΩΡΟΣ.

Τὴν 3ην Νοεμβρίου 1963, ὁ Ἑλληνικὸς λαὸς βροντοφώναξε: ΑΡΚΕΙ.

Καὶ ἔφραξε τὸν δρόμον εἰς τοὺς καπήλους τοῦ ἔθνους. Ὁ Γεώργιος Παπανδρέου ἐπέδειξεν ἀρετὰς ἑνὸς ΜΕΓΑΛΟΥ ΗΓΕΤΟΥ. Συνέλαβε τὸν ΓΟΓΓΥΣΜΟΝ ΤΟΥ ΕΘΝΟΥΣ καὶ τὸν μετουσίωσεν εἰς ΝΙΚΗΝ τῆς Δημοκρατίας. Ἀποτελεῖ τοῦτο ἕναν ἀπαράγραπτον ΤΙΤΛΟΝ ΤΙΜΗΣ. Ἀπαλείφοντα τὰ σφάλματα τοῦ παρελθόντος. Ἀποτελεῖ ἀκόμη ΤΙΤΛΟΝ ΤΙΜΗΣ τὸ γεγονὸς ὅτι μᾶς προσφέρει ἕναν καθ' ὅλα ἄξιον ΗΓΗΤΟΡΑ.

Τὸν ἐκλεκτὸν υἱόν του ΑΝΔΡΕΑΝ ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ. Εἴμεθα παρὰ τὸ πλευρόν του, διὰ νὰ δικαιώσωμεν τὰς προσδοκίας τοῦ λαοῦ μας.

Δ. ΚΑΤΣΕΝΟΣ

ΜΗΧΑΝΙΚΟΙ
— ΙΔΙΟΚΤΗΤΑΙ ΟΙΚΙΩΝ

ΠΑΤΩΜΑΤΑ, παρκέτα, Μ. Παρκέ, γερά φθηνά, ἡγγυημένα, μόνον ἀπὸ τὴν ΕΠΑΣ. Ποιότης ἀρίστη, διαλογή. Ἑτοιμοπαράδοτα, γυαλισμένα, σὲ τιμὲς συμφέρουσες δι' ὅλους. Κατασκευή—παράδοσις ταχεῖα

ΖΑΧΑΡΑΤΟΣ - ΚΟΝΤΟΓΙΑΝΝΑΤΟΣ
ΦΙΛΟΠΟΙΜΕΝΟΣ 5
ΠΑΤΡΑΙ

ΓΙΑΣΚΑ
ΕΠΙΠΛΩΣΕΙΣ ΜΕ ΔΟΣΕΙΣ
ΠΑΤΡΑΪΚΗ ΕΠΙΠΛΟΠΟΙΪΑ
Ὑψηλὰ Ἀλώνια - Κάτωθι Ὀνόφα
Πανεπιστημίου 2-Τηλ. 27-34
Η ΜΕΓΑΛΕΙΤΕΡΑ ΕΚΘΕΣΙΣ ΕΠΙΠΛΩΝ ΟΤΙ ΧΡΕΙΑΖΕΤΑΙ ΤΟ ΣΠΙΤΙ

ΣΗΜΕΙΩΜΑΤΑ

Ο ΜΕΓΑΣ ΣΩΤΗΡ

Ἀθηναϊκὴ ἐφημερὶς τῆς ΕΡΕ εἰς πολύστηλον ἄρθρον της ἀποκαλεῖ τὸν κ. Παναγιώτην Κανελλόπουλον «σωτῆρα τῆς Πελοποννήσου», διὰ τὸν λόγον ὅτι ἀπεβιβάσθη εἰς αὐτήν, κατεχομένην, ὡς καὶ ὅλη ἡ Ἑλλάς, ἀπὸ τὰ στρατεύματα τοῦ ΕΑΜ—ΕΛΑΣ, συνοδευόμενος μόνον ἀπὸ μικρὸν ἀριθμὸν Ἄγγλων ἀξιωματικῶν καὶ ἠδυνήθη νὰ σταματήσῃ τὰς σφαγὰς καὶ τὰς βιαιότητας, αἱ ὁποῖαι εἶχον ἀρχί